

OKÉNKO do

charity
Jeseník

číslo 9 • 2020

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

již v srpnu při slavnostním otevření jsem se zmínila, že Domov pokojného stáří sv. Františka letos oslavuje čtvrt století fungování pod Charitou Jeseník. Shodou okolností jsem před více než 25 lety byla u toho, když v roce 1994 Domov vznikl ještě pod Charitním centrem v Bílé Vodě, kde jsem tehdy pracovala. Když z Bílé Vody odcházely řeholní sestry, které se vracely zpět do svých domovů a mateřinců, zůstaly po nich prázdné budovy k případnému využití. Po dlouhém promýšlení zde tehdy vznikl Domov zasvěcený sv. Františkovi. Zpočátku byl určen pro tzv. terciáře (členy společnosti, kteří žijí převážně v manželství a čerpají ze spirituality řeholních řádů), později také pro všechny další zájemce.

Za celou dobu svého trvání se Domov několikrát stěhoval, ať už v rámci Bílé Vody, nebo v roce 2003 do Javorníku a později na čas do Vlčic. Nyní v září to bude již počtvrté a věříme, že to je již naposled. V těchto dnech vše na Domově pečlivě připravují, doladují se všechny detaily, aby stěhování proběhlo hladce a co nejméně zasáhlo naše klienty.

Nové prostory jsou pro klienty i zaměstnance Domova tím nejlepším dárkem k 25. výročí. Velmi nás povzbudilo, že jste to většinou vnímali podobně také vy, kteří jste si přišli prohlédnout opravenou budovu. Vaše pozitivní ohlasy nám všem udělaly velkou radost.

Přeji klientům a zaměstnancům, ať se jim v novém Domově líbí a Domovu mnoho dalších let a především spokojené klienty.

Helena
PASCHKEOVÁ
ředitelka

Návrat do Javorníku

V polovině září se celý Domov pokojného stáří sv. Františka přemístí po dvou letech zpět do svého sídla v Javorníku. Bude to velká akce, na kterou se pracovníci již několik týdnů připravují. Je potřeba přemístit a znovu dát svůj prostor velkému počtu věcí, od nábytku, postelí, skříní, vozíků, přes vybavení kanceláří, jídelen a společenských prostor až po všechny osobní věci a drobnosti každého z dvaceti klientů.

„Jedno stěhování už jsme si před dvěma lety zažili, takže máme zkušenosti a o to by to teď mělo být jednodušší. Navíc se teď stěhujeme do prostor, které jsou přesně pro naši službu koncipované a nebudeme muset tolik improvizovat,“ říká vedoucí domova Petra Tomášková. Celá akce pak musí být provedena rychle, v podstatě během dvou dnů. První den se stěhují všechny věci, zároveň ihned ukládají na své určené místo a v původním Domově zůstává přes noc jen nezbytně nutné vybavení klientů na jeden den a postele. Druhý den pak klienti na křeslech a vozíčcích stráví půl

dne. Dopoledne budou totiž převezeny jejich lůžka, vše se připraví a po obědě pak přejíždí do nového domova celé osazenstvo.

Tyto dva dny jsou náročné a je potřeba mít k dispozici nejen dostatek pečujícího personálu, ale hlavně velké množství lidí, kteří pomůžou s náročnou stěhovací prací.

Petra Tomášková dodává: „ Máme zkušenost, že fyzické přemístění není to nejnáročnější. Opravdu těžká práce nastává potom, v době, kdy probíhá aklimatizace v nových podmínkách. Představte si, že přestěhujete jednoho starého člověka, jak dlouho trvá, než si „zabydlí“ svůj životní prostor, zorientuje se v novém prostředí, vytvoří své rituály. Období, kdy tento proces prodělává najednou dvacet lidí, z nichž každý má velice specifické potřeby, fyzická omezení, popř. problémy s orientací, je pro všechny náročné. V té době se opravdu ověřuje síla a sehranost celého týmu. Věřím ale, že jsme dobře připraveni a zvládneme to minimálně stejně dobře, jako minule. Těším se, až se v novém krásném domově zabydlíme.“

Co nás čeká v září...

- **Školení smyslové aktivizace** zaměstnanců Charity Jeseník.
- **Loučení s létem a opékání** v Domově pokojného stáří sv. Hedviky.
- **Po delší pauze oblíbená canisterapie** v domovech ve Vídnově.
- **Návštěva bazénu** na Červenohorském sedle uživateli Denního stacionáře Šimon.
- **Stěhování** Domova pokojného stáří sv. Františka do Javorníku.

Čtěte dál ...

- **Odkládaná premiéra** (str. 2)
- **Hodně štěstí a zdraví!** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Děkujeme, bylo tu krásně** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Odkládaná premiéra

Uživatelům a zaměstnancům Denního stacionáře Šimon se konečně naskytla šance zahrát před publikem své dlouho připravované divadelní představení „O léčivé vodě“. Svou hrou pobavili klienty a personál Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě.

Uživatelé stacionáře měli svou novou hru poprvé představit na Divadelní žatvě v Divadle Petra Bezruče v Jeseníku. Celá akce ale byla zrušena kvůli pandemii koronaviru a tak si herci museli na svou příležitost ještě nějaký čas počkat. Dostalo se jim sice více času k trénování a nacvičování rolí, ale kvůli dlouhému odkladu v nich začala růst

nervozita. „Uživatelé už byli z toho čekání nejistí. Stále se dokola vyptávali, kdy už konečně do Vidnavy pojedou,“ říká vedoucí Denního stacionáře Šimon Marta Nosková. Nakonec se přeci jen dočkali. Ve středu 22. července se společně vydali do Vidnavy zahrát svou novou hru klientům a personálu Domova pokojného stáří sv. Hedviky.

Ve Vidnavě se na netradiční návštěvu velmi těšili a už s předstihem zaplnili společenskou místnost a trpělivě čekali, než se účinkující nachystají.

Jakmile byli herci připraveni a kulisy stály na svých místech, vedoucí stacionáře Marta Nosková představení krátce uvedla a přítomným popřála příjemný zážitek. Tréma a nervozita, které herce provázely během trénování, byly ty tam. „Před hrou jsme byli ještě trochu nervózní, ale jak jsme začali hrát, tak už to bylo dobré. Myslím, že jsme představení odehráli bez chyby,“ nechal se slyšet uživatel stacionáře Tomáš Prášil.

Měsíce příprav a tréninku se vyplatily i podle ohlasu publika ve Vidnavě. „Herci hráli výborně, nikdo z nich nevypadl z role a bylo vidět, že se hrou skvěle baví. A musím říct, že jsme se skvěle bavili i my, diváci,“ říká koordinátorka péče Henrieta Kvardová a dodává: „Na první pohled zaujaly ručně malované a vyráběné kulisy. Například krásný malovaný kůň, který táhl opravdový dřevěný vozíček.“

Po skončení představení odměnilo publikum herce velkým potleskem a potom všichni společně poseděli u malého občerstvení a užili si krásné odpoledne.

Henrieta Kvardová vzkazuje: „Už teď se všichni těšíme na další divadelní vystoupení uživatelů Denního stacionáře Šimon, které si pro nás, jak doufáme, připraví i na příští rok.“

Aktivně strávené odpoledne

Středeční odpoledne 15. srpna strávili klienti Domova pokojného stáří sv. Františka velmi aktivně. Zaměstnanci společně s dětmi a rodinnými příslušníky připravili pro klienty již druhý ročník Sportovního odpoledne.

Na sedmi stanovištích si soutěžící mohli vyzkoušet hod na cíl, házení šipek, shazování plechovek, hádání předmětů a chutí, střílení z vodní pistole nebo stavění co nejvyššího komínu z kostek. Za pomoci dětí i rodinných příslušníků klienti plnili úkoly s nasazením a bojovým duchem a dobře se u

toho bavili. Sportovní odpoledne bylo zakončeno posezením u ohně a opékáním špekáčků. V krásném prostředí Vlčíckého zámečku u rybníka se dobře sedělo, povídale, hrálo na harmoniku i zpívalo. Příští ročník se už uskuteční na zahradě nově zrekonstruované budovy v Javorníku.

Kalendárium

- **V roce 2012** proběhl na střediscích Charity Jeseník Den otevřených dveří. Veřejnost si mohla prohlédnout střediska Charity a služby, které provozuje.
- **V roce 2014** se vydali klienti Domova pokojného stáří sv. Františka na výlet do Bílé Vody, kde navštívili mimo jiné společnost Unita s.r.o. Zde mohli vidět, jak se vyrábí hostie a oplatky.

Stalo se ...

Brigáda na Františku

Ještě před slavnostním otevřením Domova pokojného stáří sv. Františka bylo potřeba upravit a lehce zkuřitovnat místní obrovskou zahradu. Ve smluvený den se sešli dobrovolníci z řad Charity Jeseník a na pár hodin se změnil v zahradníky, údržbáře a uklízeče. Podařilo se ošetřit skalky, posekat trávu nebo vytrhat plevel, který prorůstal skrz dlažbu. „Všem zúčastněným děkuji za ochotu,“ vzkazuje Petra Tomášková.

Návštěva turnaje

Uživatelé Denního stacionáře Šimon se byli podívat na 30. ročníku šachového turnaje Jeseník Open, který se konal na Městském úřadě v Jeseníku. Viděli zde vypjatá šachová klání a nasáli atmosféru velké sportovní akce, do které se přihlásilo na 240 šachistů. Naše uživatele nejvíce překvapilo ticho, které na turnaji panovalo, a velmi je zaujaly poháry pro vítěze, kterých bylo tolik, že se pod nimi málem prohýbal stůl, na kterém byly vystaveny.

Hodně štěstí a zdraví!

Hned šest klientek Domova pokojného stáří sv. Hedviky oslaví v září své narozeniny. Personál domova pro ně plánuje společnou oslavu. Nechají upéct velký dort, domov svátečně vyzdobí a pokud to situace dovolí, pozvou děti ze Základní umělecké školy, aby seniorům zahrály.

Kromě chystané oslavy by pracovníci domova rádi splnili i konkrétní přání oslavenkyň. Proto se jich zeptali, jaký dárek by jim k narozeninám udělal radost. Odpovědi byly ovšem vesměs stejné: „Už nic nepotřebuji“ nebo „Já už nic nechci“. Jen dvě z klientek si kromě pevného zdraví přály i nějakou

konkrétní věc. Paní Jindřiška by chtěla dostat hezkou kytici a paní Bronislava má ráda vůně, takže by si přála nějaký deodorant nebo malou voňavku.

Spíše než věcné dary, by oslavenkyň potěšilo, kdyby mohly tyto chvíle oslavit se svými rodinami a příbuznými.

Některým se toto přání vyplní. Například paní Františka, jejíž rodina chce společně oslavit každé její narozeniny. Některé klientky ale takové štěstí nemají. Jako paní Olga, která je na fotografii u tohoto článku, a která bude mít v září 91 let. „Víte, já nemám žádného nepřítele, ani přítele. Já jsem dělala celý život v lese. Sázela jsem stromky, vyžívala, natírala. Celý život jsem byla sama. Ve stáří jsem od malička vychovávala srnku. Měla jsem ji devět roků, stále jsme byly spolu. Než jsem šla sem do domova, musela jsem ji dát pryč. Vzali si ji do ZOO do Ostravy. Už nežije, ale žijí její děti. Víte, já už bych se tam na ně ani nechtěla jít podívat, bylo by to pro mne moc těžké. Hodně na ni vzpomínám,“ prozrazuje nám paní Olga něco málo ze svého života.

Součet roků šesti oslavenkyň je úctyhodných 501 let. Nejstarší z nich, paní Františka, bude mít krásných 92 let a nejmladší, paní Zdena, oslaví své 72. narozeniny. Za pracovníky domova našim seniorkám přeje Henrieta Kvardová:

„Za náš kolektiv bychom všem našim oslavenkyňám z celého srdce rádi popřáli ještě hodně šťastných let prožitých ve zdraví, protože to je to, čeho se ve stáří nejvíce nedostává.“

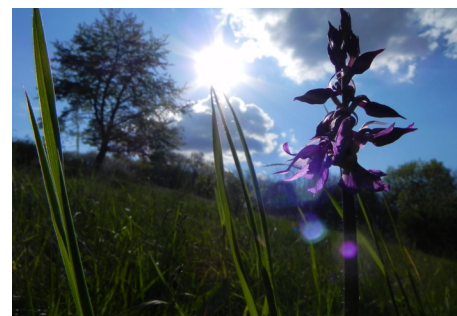
Loučení s létem a vítání podzimu

V Charitním domě sv. Anežky pro své klienty rádi pořádají menší akce nebo aktivity jako jsou canisterapie nebo smyslové aktivizace. V tom chtějí pokračovat i na podzim a již si plánují, co pro klienty připraví.

Pokud vyjde počasí, uspořádají na místním dvorku malou oslavu jako rozloučení s létem. Pozvou klienty z Domova pokojného stáří sv. Hedviky a společně si udělají táborák, opečou si něco dobrého na zub a za poslechu příjemné hudby se společně pobaví.

Loučení s létem není jedinou akcí, kterou ve Vidnavě chystají, ale kvůli koronaviru a mož-

ným bezpečnostním opatřením jsou s plánováním zdrženlivější. „Máme připravených několik menších akcí a aktivit, jako například návštěvu cukrárny, ale nevíme, jaká budou bezpečnostní opatření kvůli koronaviru, takže je budeme realizovat podle toho, jak situace dovolí,“ říká koordinátorka péče Jarmila Salvová.

Stane se ...

Konference o „Smyslovce“

Na konferenci Smyslové aktivizace se v září chystají čtyři zaměstnankyně Charity Jeseník, absolventky loňského vzdělávání. Konference se koná v zahradě zámku Kratochvíle, takže kromě inspirujících přednášek, výměny zkušeností a načerpání nových informací, se zaměstnankyně mohou těšit také na prohlídku krásného zámku. Reportáž z konference Vám přineseme v příštím čísle Okénka do Charity Jeseník.

Jedeme se koupat

Zajímavý výlet plánují v Denním stacionáři Šimon, kde chtějí s uživateli navštívit bazén v hotelu Červenohorské sedlo. Již minulý rok se byli uživatelé koupat v hotelu Rejvíz, kde se jim velmi líbilo a náramně si to ve vodě užili. Poslední měsíce se navíc ve stacionáři věnují tématu vody a na výletě se kromě spousty zábavy určitě dozví o vodě něco nového a rozšíří si obzory.

Napsali o nás ...

Senioři se nastěhují do nového. Domov v Javorníku se změnil k nepoznání

„Zrekonstruovali všechny rozvody a sítě, vyměnili okna a dveře, nově postavili evakuační a lůžkový výtah až do druhého patra. Nové umístění má výdejna jídla, prádelna, kaple a společenská místnost. Celý dům byl zateplen a získal novou optimistickou barvu omítky,“ vyjmenovala Helena Paschkeová.

Šumperský a jesenícký deník – srpen 2020

3. CHARITNÍ POUŤ

Sobota 3. října 2020

14:00 hod. – mše sv. v kostele Nejsvětější Trojice v Javorníku

Mši svatou hudebně doprovodí Javornický chrámový sbor

Následuje společné posezení v areálu Domova pokojného stáří sv. Františka

Slavíme 25 let služby Domova pokojného stáří sv. Františka pod Charitou Jeseník

„Stáří prozářené láskou,“ přeje našim klientům řádová sestra Miriam Baumruková.

Na slavnostní otevření zrekonstruovaného Domova pokojného stáří sv. Františka se přijely podívat i tři řádové sestry z Kongregace Školských sester de Notre Dame, které v nově opraveném domě v minulosti bydlely. Jedna ze sester, Miriam Baumruková, nám prozradila, jak toto období s řádovými sestrami prožívala nebo jak vnímá nynější podobu domova v Javorníku.

Jste členkou Kongregace Školských sester de Notre Dame. Můžete nám Vaše společenství přiblížit?

Kongregace Školských sester de Notre Dame vznikla v Čechách za účelem výchovy a vyučování dívků mládeže, které se nedostávalo potřebného vzdělání. Její zakladatel kněz Gabriel Schneider působil v Hyřově u Domažlic. Vnímál v té době akutní potřebu výchovy dívek nejen k jejich osobnímu rozvoji, ale i k rozvoji dobrých rodin. Obrátil se na Chudé školské sestry de Notre Dame v Mnichově, které přechodně vypomohly. Na radu českobudějovického biskupa Jana Valeriána Jirsíka byla 15. srpna 1853 založena samostatná Kongregace Chudých Školských sester v Čechách. Zájem o činnost sester stoupal a brzy působily na mnoha místech v naší zemi a v různých oborech výchovy a vyučování. Ať už to byla péče o nejmladší děti od batolat počínaje, sirotky, děti ze základních škol, rodinné školy, učitelské ústavy, ústavy pro hluchoněmé, nebo zajišťování provozu v semináři či na biskupství v Hradci. Po roce 1950 byly sestry z nařízení státních úřadů zařazeny do úseku charitativního: pracovaly v domovech důchodců a ústavech sociální péče pro postižené děti. Javornické komunitě po určitém hledání druhu možných zaměstnání byla schválena právě výroba liturgických oděvů pod vedením tehdejší tzv. České katolické charity – Chrámové služby.

Část života jste prožila spolu se sestrami v Javorníku. Jak na toto období vzpomínáte?

V Javorníku jsem žila od roku 1971 až do roku 1990. První období bylo věnováno řeholní formaci a zaměstnání v Chrámové službě. Byla jsem přidělena do šicí dílny a naučila jsem se šít potřebné oblečení k bohoslužbám hlavně pro ministranty. Toto období bylo pozhňaným časem pro všechny sestry. Ztrátou přímé činnosti s mládeží, soustředovaly jsme své síly na duchovní snahu být prospěšnými těm, se kterými jsme se nemohly stýkat. To současně přinášelo mimořádný užitek především našemu osobnímu duchovnímu životu. Takže je možné říct, že tato odloučenost od světa přispěla k hlubokému dozrání ve vztahu s Pánem a připravenosti pro možnost pozdějšího vyučování náboženství. Mohly jsme

čerpat z cenných zkušeností vlastního duchovního života. Kromě toho zesílil i vztah k lidem, protože v Javorníku jsme zakoušely přátelské a sympatizující projevy nejen věřících, ale i ušlechtilých lidí. Toto období ve mně zanechalo trvalé stopy.

Dům teď vypadá úplně jinak, než si jej pamatujete z doby Vašeho působení na Javornicku. Co říkáte na jeho rekonstrukci?

Rády jsme přijaly pozvání Charity Jeseník na otevření zrekonstruovaného Domova pokojného stáří sv. Františka. Přijely jsme tři sestry, všechny tři jsme zde léta žily. A jsme vděčné, že díky laskavosti vedení jsme si mohly celý dům důkladně prohlédnout. Nedá se srovnat minulost se současnou podobou. Prožívaly jsme hlubokou radost z tak krásného díla, které zde bylo vytvořeno. Jistě přinese mnoho radosti a spokojenosti těm, kteří tu v pěkných podmínkách prožijí závěr svého života. Svůj obdiv nedokáží slovy ani vyjádřit. Velký dík a Boží odměna těm, kteří na této rekonstrukci pracovali.

Vzpomněla byste si na nějakou vtipnou nebo pěknou historku z doby, kdy jste byla v Javorníku?

Nevybavím si momentálně žádnou vtipnou historku, ale jeden nezapomenutelný prožitek duchovního rázu, který mi zůstává až po dnešek jako krásná upomínka na toto místo. Bylo to jednou na Vánoce, už ani nevím

v kterém roce. V domě na Lidické, v současném Domově pokojného stáří, kde jsme měly kapli, jsme si konaly malou duchovní pobožnost. Byl Štědrý večer, asi půlhodina před půlnocí. Když jsem odcházela z domu přes zahradu k domku na Puškinově ulici, svítily hvězdy a hluboký pokoj se doslova rozprostíral nad městem. V tu chvíli jsem citelně zakoušela mimořádnost této vánoční noci, kdy se nebe sklonilo k lidem, a Boží láska v malém Dítěti přišla k nám. Nezapomenutelný prožitek Božího obdarování, který se již nikdy na jiném místě neopakoval.

Co byste přála Charitě Jeseník a zvláště obyvatelům Domova pokojného stáří sv. Františka?

Především bych chtěla poděkovat vedení Charity Jeseník za to, co vyslovila jedna ze zúčastněných sester. Je pro nás velikou radostí, že v domě „na Lidické“, jak jsme říkávaly, se dále pokračuje „v konání dobra“. To je také motto našeho řeholního společenství – „Konat co nejvíce dobra“. Přejí vám i všem, kdo v Domově pracují, aby vaše upřímná snaha učinil druhé šťastnými přinášela bohaté plody nejen těm, kterým budete rozdávat lásku, pochopení a dobrotu, ale abyste v plnosti zakoušeli sami hlubokou radost z toho, co konáte. Obyvatelům domova pak přejí pozhňané dny plné vděčnosti a radosti z dobra, které jim bude prokazováno. A ať je jejich pokojné stáří prozářené láskou a nadějí.

Je něco, co byste ještě ráda čtenářům sdělila?

Jen jedno bych ráda sdělila čtenářům v souvislosti s Domovem pokojného stáří. Je krásné, ušlechtilé a záslužné být nablízku těm, jejichž život se nachyluje ke svému závěru. I když se nemůžeme s nimi setkávat osobně, podpořit duchovně můžeme vždy. To je v naší moci a je to naší povinností lásky. A to se nám také jednou vrátí.

Srdečně děkujeme za rozhovor!

Sr. Miriam Baumruková – medailon

Pochází z Klatov. Než se přidala k řádovým sestram, pracovala jako lékárenská laborantka. Po revoluci vyučovala náboženství v Hradci Králové a dvanáct let sloužila ve vedení Kongregace Školských sester de Notre Dame. Její zálibou je práce na zahradě.

Slavnostní odpoledne

V pátek 7. srpna představila Charita Jeseník veřejnosti a pozvaným hostům nově zrekonstruovaný Domov pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Byla to také možnost připomenout si 25 let fungování domova pod Charitou Jeseník. Zrekonstruovaný domov je tak pro klienty i zaměstnance krásným dárkem k tomuto výročí.

„Ač nás stavba stála a ještě bude stát hodně úsilí, stálo to vše za to,“ řekla ve svém úvodním projevu ředitelka Charity Jeseník Helena Paschkeová a vystihla tím to podstatné – i když rekonstrukce vyšla na 45,6 miliónů korun a bylo nutné neustále překonávat administrativní a jiná úskalí, výsledek je ohromující. Dům, který byl již za-

staralý a neodpovídal standardům pro fungování služby, se změnil na pěkný a moderně působící objekt. Celý projekt zaštitilo Biskupství ostravsko-opavské a rekonstrukci podpořili svou pomocí a radou i zaměstnanci Diecézní charity ostravsko-opavské, kteří přijali pozvání a v čele s ředitelem Lukášem Curylem přijeli na slavnostní otevření.

Ten ve svém projevu zmínil, že tento domov má ty nejkrásnější výhledy. O nich se pak mohla přesvědčit spousta návštěvníků během samotné prohlídky. Ta následovala po úvodních proslovích a následném žehnání domova Otcem biskupem Martinem Davidem. Ten nepožehnal jen budovu, ale po slavnostním přestřižení pásky prošel všechny místnosti a požehnal i je. Během žehnání domova jeho zaměstnancům popřál, aby byli nástroji pokoje, o který často prosil také patron domova – sv. František.

Celá akce se nesla v přátelské a příjemné atmosféře. O prohlídku domova měly zájem skoro dvě stovky návštěvníků, mezi nimiž byly i řádové sestry z Kongregace Školských sester de Notre Dame, které zde dříve žily. Byly moc rády, že se v domově stále pokračuje v bohumilné činnosti. O tom, jak vnímají proměnu domova, nebo jak vzpomínají na dobu svého působení na Javornicku, si můžete přečíst v rozhovoru s jednou z nich na str. 5.

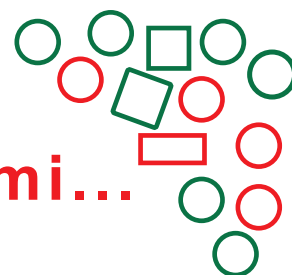
Většina návštěvníků byla zrekonstruovaným domovem nadšená a kladně hodnotili i celou akci. Oceňovali občerstvení, naaranžované pokoje i překrásnou květinovou výzdobu. Připravili tuto akci se podařilo díky spoustě lidí, kteří se na přípravě slavnostního otevření podíleli, za což jim touto cestou velmi děkujeme.

Stále s Vámi...

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2020

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA proběhne od 1. do 14. ledna 2020. Výtěžek sbírky bude použit na rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Děkujeme za vaše otevřená srdce. **(leden 2020)**

TŘI KRÁLOVÉ SLAVÍ 20 LET

Výstava tříkrálových obrázků a fotografií v Katovně v Jeseníku bude vyvrcholením již třináctého ročníku Výtvarné a fotografické soutěže Charity Jeseník. Výstava bude zahájena vernisáží v úterý 11. února v 17 hodin a potrvá až do konce měsíce. **(únor 2020)**

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ DENNÍHO STACIONÁŘE ŠIMON

Divadelní hru „O léčivé vodě“ představí uživatelé a zaměstnanci Denního stacionáře Šimon na Divadelní žatvě v Jeseníku. **(zrušeno)**

ROZLOUČENÍ S VLČICEMI

Společným setkáním a piknikem ve Vlčickém parku se rozloučí Domov pokojného stáří sv. Františka se svým přechodným bydlištěm ve Vlčicích. **(odloženo)**

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ DOMOVA

Nově zrekonstruovaný Domov pokojného stáří sv. Františka v Javorníku si budou moci zájemci prohlédnout ještě před nastěhováním jeho obyvatel. **(7. srpna 2020)**

3. CHARITNÍ POUŤ

Další ročník Charitní pouti při příležitosti svátku patrona Charit sv. Vincence z Pauly. Tentokrát se sejde-me v Javorníku. **(3. října 2020)**

JINÝ POHLED NA DEMENCI

Jak asi prožívají některé situace lidé s demencí nebo Alzheimerovou chorobou? Co cítí, proč dělají zrovna tohle? O tom všem bude přednáška nejen pro pečující. **(říjen 2020)**

DUŠIČKOVÉ ROZJÍMÁNÍ

Při společných setkáních si v našich službách zavzpomínají nejen na zesnulé klienty, ale i na rodinu a blízké. **(listopad 2020)**

Děkujeme, bylo tu krásně

11. srpna uplynuly dva roky ode dne, kdy se Domov pokojného stáří sv. Františka přestěhoval do záměčku ve Vlčicích kvůli rekonstrukci domu v Javorníku. Tuto dobu trávili klienti a zaměstnanci na záměčku ve Vlčicích, kde našli dočasné útočiště.

Domov se do Vlčic mohl přestěhovat díky vstřícnosti majitelky záměčku paní Kmoškové, která byla ochotná domov do svých nově zrekonstruovaných prostor umístit a paní ing. Musilové z Ministerstva pro místní rozvoj, která vyjednala úřední souhlas. „Ty dva roky rozhodně nevnímáme jako provizorní. I když byly prostory

stísněnější, klienti museli bydlet po 3 – 4 na pokojích a společné prostory byly improvizované, můžu za všechny říct, že nám bylo ve Vlčicích dobře. Byli jsme hodně pospolu na daleko menším prostoru, než máme v Javorníku a po tom se nám možná bude stýskat,“ říká vedoucí Domova pokojného stáří Petra Tomášková.

Během svého pobytu udržovali klienti a pracovníci kontakt s širším okolím – chodili nakupovat do místního obchodu, kde jim obecní pracovníci velice pohotově vybudovali nájezd, aby byl přístupný vozíčkářům, půjčovali si knihy z místní knihovny nebo navštěvovali hospůdku Na křížovatce s vynikající domácí pizzou a točeným pivem. Za těmi, kteří už se nemohou z domova vzdálit, docházely děti z Mateřské školy, Lesní mateřské školky Duhovka i ze Základní školy. Domov pravidelně navštěvoval i pan farář Josef Florek. Pracovníci a klienti Domova se aktivně zapojili do organizace komunitního pikniku ve Vlčickém parku, měli svůj stánek na každoročním Dni jablek, kde prodávali své drobné výrobky a sledovali cvrkot vesnice a všechny akce, které probíhají na návsi hned vedle Domova. Obec Vlčice přijala Domov velice vstřícně. Pracovníkům poskytla mimo jiné prostory nově vybudovaného komunitního centra k uspořádání semináře ve Smyslové aktivizaci.

„Děkujeme moc Vlčicím za vstřícné přijetí. Na ty dva roky budeme vzpomínat jako na moc pěkné období v životě Domova,“ říká Petra Tomášková.

Poděkování

Děkujeme za ochotu

Děkujeme pracovnímu týmu pana Kmoška z Moravské Třebové pod vedením pana Beránka. V začátcích našeho pobytu ve Vlčicích nám byli velkou oporou. Protože prostory v zámku jsou určeny pro bydlení v samostatných bytech, bylo potřeba vybudovat společenskou místnost a jídelnu v jednom, kde by se klienti mohli potkávat. Pracovníci nám velice ochotně, nad rámec svých povinností, pomáhali, abychom už při nastěhování měli vše připraveno. V rekordním termínu vydláždili dvoreček uprostřed zámku, aby zde klienti mohli pohodlně vyjízďet na vozíčcích a pomohli nám s každým technickým nedostatkem, který se vyskytl. Během dvou let, kdy částečně prováděli rekonstrukci 1. patra, byli vždy velmi ohleduplní a snažili se nenarušit chod domova. Mnohdy tak museli čelit ztíženým podmínkám.

Moc děkujeme paní Kmoškové a panu Kmoškovi, že s námi podstoupili a dovedli do zdárného konce celý proces vyjednávání na Ministerstvu pro místní rozvoj a umožnili nám tak strávit dva roky ve svých nově vybudovaných prostorách.

Z mého pohledu

Taková milá návštěva

Tehdy mi byly asi tři roky. Tatínek pracoval v Charitě a u nás doma se často řešil Domov pokojného stáří sv. Františka, který právě tehdy vznikl. Já jsem už z názvu a všech plánů nabytí dojmu, že to bude to nejlepší místo, kde strávit stáří. Proto jsem taky jednoho dne přišel za maminkou a řekl: „Mami, až budete s tátou staří, tak vás do toho domova dám.“ Vůbec jsem nechápal, proč se na mě po téhle větě zamračila.

Do nedávné doby byl tenhle příběh jen úsměvnou historkou, kterou jsme si občas v rodině připomněli. Když jsme však i s rodiči byli na slavnostním otevření zrekonstruovaného domova, všichni jsme žasli, jaké prostředí je pro klienty připravené. Z domu se stal opravdu domov, ve kterém by snad chtěl prožít stáří každý z nás.

A teď přichází loučení, a to po téměř dva roky trvající rekonstrukci, během níž celý domov našel útočiště na záměčku ve Vlčicích. Na první pohled, a zejména v počátcích o sobě občané vesnice a klienti domova téměř nevěděli. Brzy se však začali dědečci a babičky z domova

ukazovat na vycházkách a různých kulturních akcích a člověka vždy zahřál u srdce jejich upřímný úsměv při vzájemném pozdravu. Někteří obyvatelé zase začali vymýšlet, jak jim zpestřit pobyt u nás. Ať už to bylo napečení perníčků, návštěva dětí ze školky, nebo v poslední době alespoň šití roušek pro ty nejpotřebnější. Vzájemných i společných radostí bylo více, než člověk zvládne vyjmenovat, všechny však byly hnané upřímnou touhou udělat radost druhému člověku.

Děkujeme, že jsme tuto radost mohli sdílet. Byla to taková milá návštěva, na kterou budeme vzpomínat. Přejeme všem z domova, ať po návratu prožívají nejen pokojné, ale také šťastné stáří, ke kterému nové prostředí přímo vybízí.

František Uhlíř
zastupitel obce
Vlčice

Duchovní zamyšlení

Podílíme se na Boží činnosti

Začínáme po prázdninách nové pracovní období, a tak několik impulsů, abychom těch nadcházejících deset pracovních měsíců dobře zvládli:

Naší prací se podílíme na tvůrčí činnosti, kterou Bůh stvořil celý svět a také každého z nás. Nejsme však postaveni „před hotové“, ale jsme stvořeni a povoláni mít aktivní podíl na utváření světa i života.

„Než začneš stoupat na žebřík, podívej se, máš-li jej opřený u správné zdi!“ pravi lidová moudrost. Často máme tendenci dělat to přesně opačně. Vydáváme se nejrůznějšími směry, skrze „své - volné“ aktivity (třebaže zdánlivě velmi dobré a potřebné) ztrácíme pojem o cíli a upadáme do vnitřního chaosu. Ten může přerůst ve frustraci. Je potřeba věci pečlivě rozlišovat a držet se priorit.

V naší práci existují dva nebezpečné extrémy: nečinnost a horečná činnost.

Ten první – nečinnost – znamená, že člověk o nic neusiluje, nic ho nebaví, vše je mu lhostejné, ani nepracuje, zmocňuje se ho pasivita a smutek. Život se z něho ztrácí.

Druhý extrém – horečná činnost – prakticky znamená, že člověk neustále spěchá, nervuje se, vyčerpává se, propadá malomyslnosti a ztrácí odvahu, je podrážděný, stává se nesnesitelným a tak si znehodnocuje vlastní život.

Nikdo z nás sice není uchráněn těchto pokušení moderního pracovního světa, ale společně – jako dobrý pracovní kolektiv – se jim máme bránit a také se jim můžeme ubránit.

Nezbývá než popřát nám všem, ať Pán Bůh naší práci provází svým požehnáním.

P. Dr. Jan Larisch
Prezident Diecézní charity ostravsko-opavské

Poděkování

Je hotovo, děkujeme!

Co nejsrdečněji děkujeme všem, kteří podpořili rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku a pomohli tak ke splnění našeho velkého snu.

Ministerstva a kraje:

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Moravskoslezský kraj

Nadace:

Nadace ČEZ, Nadace Agrofert, Renovabis

firmy:

Unita s.r.o., CbData s.r.o., Karyo spol. s.r.o., Sting project s.r.o., DORG s.r.o., Lékárna Pod Jánským Vrchem, JESBENE s.r.o., MUDr. Martina Kovaříková

Města a obce:

Velká Kraš, Skorošice, Vápenná, Písečná, Vlčice, Hradec-Nová Ves, Uhelná, Kobylá nad Vidnavkou, Vidnava, Bělá pod Pradědem, Mikulovice

Další dárci:

Ing. Stanislav Mrňka, Filip Beneš, Hana Holcnerová, MUDr. Martina Kovaříková, Marie Matejová, Mgr. Milada Mrázková, Wilhelm Rubick, Pavel Vičík, Milan Uhlíř, Jiří Jura, Věra Vyháňková, Ing. Tomáš Mikeska

Poděkování

ŠKODA AUTO pomáhá

Společnost ŠKODA AUTO a.s. se rozhodla podpořit terénní sociální a zdravotní služby darem sta vozů ŠKODA Octavia. Díky vyhlášenému grantu a podpoře Nadace rozvoje občanské společnosti se podařilo získat jeden automobil i Charitě Jeseník. Děkujeme!

Krátce

Tři svatby a jedna Charita

V pátek 24. srpna se vdávala pečovatelka Domova pokojného stáří sv. Hedviky, paní Jana Latzlelová. Spolu s panem Otavou zpečetili svůj dlouholetý vztah manželským slibem na městském úřadě v Javorníku. Její spolupracovnice si pro ně připravili překvapení a šli jim před radnici popřát hodně lásky a štěstí do manželství.

O prázdninách se vdávala také pracovnice fundraisingu Věra Nováková (dříve Vyháňková), která si za muže vzala pana Petra Nováka.

A do třetice vstoupila do svazku manželského pečovatelka Charitní pečovatelské služby Pavla Macíková (dříve Kolářová).

Blahopřejeme novomanželům a přejeme jim, ať jsou na jejich společné cestě životem šťastní.

Dobří holubi se vracejí

V červenci se rozrostl tým uživatelů Denního stacionáře Šimon o dvě nová děvčata Kačku a Verču. Mladé slečny se po nějakém čase opět vrátily do stacionáře. Když byly totiž ještě malé žáky školou povinné, navštěvovaly Rehabilitační třídu při Základní škole v Jeseníku, která byla dlouhou dobu v prostorách stacionáře. Na nějaký čas jsme s nimi ztratili kontakt, protože se třída přestěhovala na Domov Sněžka v Jeseníku. Letos v červnu školní docházku obě ukončily a mohly nastoupit do stacionáře jako nové uživatelky. Přejeme jim, ať se jim ve stacionáři líbí.